

ORDUA

Oto joan da Bermio'ra ordularirik bage. Badagoz errian pillo bat ordulari, baiña Otok ez dau bat bera be ikusten. Gerturatu da gizontxo baterengana galdezka:

—Txo, mesedez esango daustazu ordua.

Gizontxoak: —Ordua.

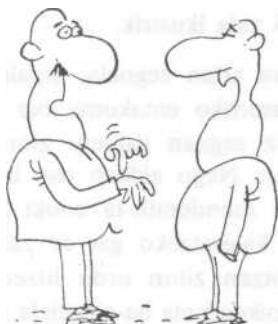
Otok: —Ez, ori ez, nik trenaren ordua esatea nai dot.

Gizontxoak: —Trenaren ordua.

Otok: —Ez, ez, ori ez. Nik gura dotena da, zeuk esatea oraingo trenaren ordua.

Gizontxoak: —Bai, bai, "dakor": oraingo trenaren ordua.

Otok bere buruari: —"Dakixenak badakixela". Emen ez dozak danak "barruan"...

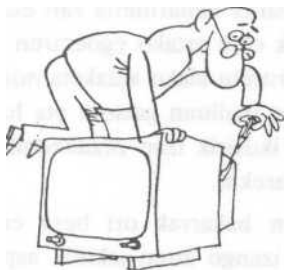

POTOTO DENDARI

Kiebra jotako etxe batean elektrika-tresnak erosi dauz Pototok merke. Teknikoa dabil tresneriari bigarutzen urduri eta larri.

Pototok esan deutso:

—Ez zaitetz larritu jakin guraz zergaitik dabilzan ain txarto tramankulu onek. Danak osorik eta prezio onean saldu dauzaguz Otori. Bide ederra eroango dabe Australiatik ekarrirako Otoren dirutxuak...

JAINKOAREN DIRUTXUAK

Oto Kristiandadeko Ekintza Europear artean sartuta dabil. Astebeteko jardun-aldiak izan dabez St-Denis deritxan Pariseko auzo batean: aleman, frantziar, ingles, eskoziar... Nai dan beste jende, klase guztietakoak.

Arazo asko eta eztabaida asko. Danen artean galderatxo bat:

—Zelan banatzen dozuez batzen diran diruak?

Alemanak erantzun:

—Guk errez. Batutako danak sakela batean imiñi, lurrean klarionarekin kurpil borobil bat marraztu, gero sakelako diruak

aidean bota gorutz... Kurpillaren barruan gelditzen direnak, Jainkoarentzat; besteak, geuretzat.

—Guk errezago —diño frantziarrak—: lurrean marra bat egiten dogu, diruak gora bota eta marraren eskoi aldetik jauren diranak, Jainkoarentzat; besteak, geuretzat.

—Zuek konplikatua zarie —diño eskoziarrak—: guk errezago. Ez dogu ez marrarik, ez borobillik egiten eta orrela klarionik gasta bearrik be ez...

—Zer egiten dozue, ba...?

—Gauzarik errezena: diruak gora bota eta Jainkoak artzen dabezenak, beretzat; beste guztiak, geuretzak.

* * *

Oto arrituta dago munduan ibilliaz zenbat ikasten dan:

—Arrazoi eukan-diño-gure irakasleak, burua erabilliaz baiño geiago, ikasten dala oiñak erabilliaz, esaten ebanean.

Erabagi sendo bat artu dau: Ikastola Nagusiko matrikula egin baiño, oba dabela bere izena eskursiño guztietarako emotea.

ARRINDA'tar ANES

ARGIA AMATATEN DANEAN

"Concilium Vaticanum" antolaten diarduan abade eta praille moltso eder batek. Euren artean egozan, salmoak abatea ain maite daben, beneditarrak. Salmoetan topaten dabe euren bizitzarako argia eta Jainkoaren indarra.

Bededitarrekin batera dominikarrak be bai. Oneik, Akino-k Tomas Deunaren jarraitzaileak diranez, arrazoia dabe elburu eta jomuga nagusia; burua erabiltzen dozak oneik, mutillak.

Euren artean ba egozan Loiolako Iñigoren semeak be. Iñigok koruko salmo-kantak kendu eutsezan bere semei, eguneroko lanetan askatasun geiago izan dagien lagun-urkoaren alde lana egiteko: ikastolak jaso mailla guztheitakoak, gaixote-giak egin eta abar.

* * *

Billera aretan, bat-batean, argia amatau zan eta danok illunetan gelditu dira. Beneditarrak berealako batean asi ziran kantari: "Jauna dot argi..." Argia gora eta argia bera... Dominikarrek, berriz, kandela bat biztu eta asi ziran argiaren goraltzak egiten eta errotik bere sortzea aztertzen: nundik norakoa dan, zer indar-mota dituen... Eztabaidan ekin eben. Iñigoren seme batek, bien bitartean, txiskeroa biztu eta "plomo"aren billa asi zan erretako aria aldatzeko. Aldatu ebanean, barriro argiak batzarre argitu eban.

* * *

Kantuan berriro beneditarrak, Jainkoari argiagaitik eskerak emonez... Arrazoibidetik dominikarrek argiaren ederra aztertuz... Loiolatarrak, bien bitartean eta bada ezbadan be, "plomoa"ren ondoan beste aritxu bat ipiñi eban urrengorako.

Otoitz-bitartean, mailluakin emon.

Edo, beneditarrak curen biziaren zuzenbiderako daukaten ikur au: **ORA ET LABORA**. Biak batera.

Baiña, Oto maltzurak, bededitarrekin praille-mutil egoala, onelan euskeratu eban bere kolkorako: **JAN** eta **LO**.

ARRINDA'tar ANES